אלו נאמרין פרק שביעי סוטה לד.

מסורת הש"ס

ו) [וכפסחא פ"ק]. ג) [ל"ל רבי יוסי], ג) [יהושע ד], ד) ס"ל כמוש, ה) [לפי לקמן כ], ו) [כלשיטת כ"ב עה:], ז) [ר"ל], ח) ושוב מצינו מוט אחד מן הקלה כו', ר"ש ל.

גליון הש"ס

תום' ד"ה שודשני וכו' לשונות בשולים כ"ר היו. עי' במהרי"ט ים סהדרין ומגן לעמה כו':

לעזי רש"י

אר"ק וולד"ר. קפרון.

תוספות שאנץ

ממשמע שנאמר במוט איני יודע שבשנים אמר ר' יצחק טורטני וטורטני דטורטני משוי ומשור תחת משוי שהתחתונים מפייעים את העליונים ובכל מוט אחד היה מוטות קטנים אחד לראש האחד ואחד לראש השני והולכין באלכסון (כזה). וד' בני אדם נושאים מוט אחד וד' אחרים נושאים מוט האחר וד' יצחק לא מקרא שמיע ליה. וא"ת מנא לן דבעי ח' בני אדם דלמא ה"פ אינו יודע שבשנים ו) דצריך בני אדם למוט אחד ולשני מוטות ד' בני אדם ופר"ח הכי ומה ת"ל בשני מוטי' דצריך לכל מוט ומוט ב' מוטות לכ' ראשי המוט ולא היו המוטות באלכסון כדי שלא יפול האשכול לארץ אלא האשכול היתה מונחת על המוטות כמין דף שהולכת מזה לזה (כזה). וצריך שני בני אדם לד' ראשי המוטות ואם כן הוו ח' בני אדם. ור"ת פ' הנפקא לן במוט ר"ל שנים דשני בדין היו למזבח הזהב אחד מימין ואחד משמאל וידעינן ליה מדכתיב ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת ושפו את בדיו ואחר כך כתיב ונתנו על המוט משמע דהמוט זהו מה שאמור למעלה ושמו את בדיו אם כן מצינו מוט דקרא ר"ל שנים:

ו) נראה דל"ל לעיל כ' כני לאם למוט אחד אלא כשנים כנ' מיטות ושייכי ד' בני אדם ופכ"ה.

תורה אור השלם

1. וּכְבוֹא נְשִׁאֵי הָאָרוֹן עַד הַיַּרְדֵּן וְרַגְלֵי הַכֹּהֲנִים נְשִׂאֵי הָאָרוֹן נִטְבְּלוּ בְּקְצֵה הַמָּיִם וְהַיַּרְדֵּן מָלֵא עַל כָּל גְּדוֹתָיו כֹּל יְמֵי קָצִיר: וַיַּעַמְדוּ הַמַּיִם הַיֹּרְדִים מִלְמַעְלָה קָמוּ נֵד אֶחָד הַרְחֵק מְאֹד מֵאָדָם הָעִיר אֲשֶׁר מִצַּד צָרְתָן וְהַיֹּרְדִים עַל יַם הָעֲרָבָה יָם הַמֶּלַח וְהֶתֹּם עֲבְרוּ נֶגֶד יְרִיחוֹ:
יהושע ג טו-טז

2. וַיְהִי כְּשָׁמְעַ כָּל מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן יָמָּה וְכָל מַלְכֵי הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר עַל הַיָּם אֵת אֲשֶׁר הוֹבִישׁ יְיָ אֶת מֵי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד עָבְרָם וַיִּמַּס לִבָּבָם וְלֹא הָיָה בָּם עוֹד רוּחַ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
יהושע ה א

3. כִּי שָׁמַעְנוּ אֵת אֲשֶׁר הוֹבִישׁ יְיָ אֶת מֵי יַם סוּף מִפְּנֵיכֶם בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לִשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחֹן וּלְעוֹג אֲשֶׁר הַחֲרַמְתֶּם אוֹתָם:
יהושע ב י

4. וְנִשְׁמַע וִימַס לְבַבֵנוּ וְלֹא קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת:
יהושע ב יא

5. וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאִבַּדְתֶּם אֶת כָּל מַשְׂכִּיּוֹתָם וְאֶת כָּל צַלְמֵי מַסֵּכֹתָם תְּאַבֵּדוּ וְאֶת כָּל בָּמוֹתָם תַּשְׁמִידוּ:
במדבר לג נב

6. לְמַעַן תִּהְיֶה זֹאת אוֹת בְּקִרְבְּכֶם כִּי יִשְׁאָלוּן בְּנֵיכֶם מָחָר לֵאמֹר מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לָכֶם:
יהושע ד ו

7. וְצִוּוּ אוֹתָם לֵאמֹר שְׂאוּ לָכֶם מִזֶּה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן מִמְּצַב רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים הָכֵן שְׁתֵים עֶשְׂרֵה אֲבָנִים וְהַעֲבַרְתֶּם אוֹתָם עִמָּכֶם וְהַנַּחְתֶּם אוֹתָם בַּמָּלוֹן אֲשֶׁר תָּלִינוּ בּוֹ הַלָּיְלָה:
יהושע ד ג

8. וַיָּבֹאוּ עֵר נַחַל אַשְׁכֹּל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוֹרָה וְאַשְׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד וַיִּשָּׂאוּהוּ בַמּוֹט בַּשְּׁנָיִם וְגַם מֵהָרִמֹּנִים וְגַם מִהַתְּאֵנִים:
במדבר יג כג

וכיון שניטבלו רגלי כהנים במים חזרו המים לאחוריהם שנאמר [1]וכבוא נושאי הארון עד הירדן וגו' ויעמדו המים היורדים מלמעלה קמו נד אחד וכמה גובהן של מים שנים עשר מיל על שנים עשר מיל כנגד מחנה ישראל דברי ר' יהודה אמר לו ר' אלעזר בר' שמעון לדבריך אדם קל או מים קלים הוי אומר מים קלים אם כן באין מים ושוטפין אותן אלא מלמד שהיו מים נגדשין ועולין כיפין על גבי כיפין יתר משלש מאות מיל עד שראו אותן כל מלכי מזרח ומערב שנאמר [2]ויהי כשמוע כל מלכי האמורי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש ה' את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברם וימס לבבם ולא היה בהם עוד רוח מפני בני ישראל ואף רחב הזונה אמרה לשלוחי יהושע [3]כי שמענו את אשר הוביש ה' את מי ים סוף וגו' וכתיב [4]ונשמע וימס לבבנו ולא קמה עוד וגו' [5]עודם בירדן אמר להם יהושע דעו על מה אתם עוברים את הירדן על מנת שתורישו את יושבי הארץ שנאמר [6]והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם וגו' אם אתם עושין כן מוטב ואם לאו באין מים ושוטפין אותיכם מאי אותיכם אותי ואתכם עודם בירדן אמר להן יהושע הרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי ישראל וגו' וכתיב [7]למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה לכם וגו' סימן לבנים שעברו אבות את הירדן עודם בירדן אמר להן יהושע [8]שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכן שתים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה וגו' יכול בכל מלון ומלון ת"ל אשר תלינו בו הלילה אמר רבי [9]יהודה אבא חלפתא ורבי אליעזר בן מתיא וחנניא בן חכינאי עמדו על אותן אבנים ושיערום כל אחת ואחת שקולה כארבעים סאה וגמירי דטעונא דמדלי איניש לכתפיה תילתא דטעוניא הוי מכאן אתה מחשב לאשכול שנאמר [10]וישאוהו במוט בשנים ממשמע שנאמר במוט איני יודע שבשנים מה תלמוד לומר בשנים בשני מוטות אמר רבי יצחק טורטני וטורטני דטורטני הא כיצד שמנה נשאו אשכל אחד נשא רימון ואחד נשא תאינה יהושע וכלב לא נשאו כלום אי בעית אימא משום דחשיבי ואי בעית אימא שלא היו באותה עצה פליגי בה רבי אמי ורבי יצחק נפחא חד אמר לדברי רבי יהודה

כחנייתן

וכיון שניטבלו כו'. כשפת מזלחת בכניסתן לתוכו חזרו המים לאחוריהם שלא היו יודעין מן הכהנים ולמטן שלא עם עומדים והמים הנשאים מעיד בגבהים ועולין למעלה כדמיתי קמו נד אחד ועמדו עם עד שעברו כולם: **כמה גובהן של מים** גרס: **"ג מיל כנגד מחנה ישראל.** שהיו שנים עשר מיל על שנים עשר מיל והם עברו כחנייתם רוחב מחניהם עברו יחד כמות שהוא רוחב שנים עשר מיל נמלמו שלא שהו בעברן שלא מהלך שנים עשר מיל על שנים עשר מיל אורך מחניהם עד שעלו מלכי האמורים על סוף המחנה וכנגדן גבהו המים: **הוי אומר מים קלים.** לרוץ מן המדה ו"א שהמים לא גבהו שלא שנים עשר מיל ומזרו למקומם נמלא שעדיין לא הספיקו לעבור וכיון מים ושוטפין אותן: **כיפין.** אולמות תרוקוולו"ד: **ואף רחב זמרה לשלוחי יהושע.** קודם שעברו את הירדן שעל קריעת ים סוף היו מתפחדין עדיין: **עודם בירדן אמר להן יהושע כו'.** כדכתיב [11]והכהנים נושאי הארון עומדים נתון בירדן עד תם כל הדברים אשר ציוה ה' את יהושע לדבר אל העם והוו הדברי דהכי כתיב כמשה כי תמם עוברים את הירדן אל מרן כעין והודשתם וגו' כלומר כשיעברו את הירדן התנה עמהם על מנת להורישם: **ושוטפין אותיכם** גרסינן בגרייתא: **פרימו לכם וגו'.** הם התנים שהקימו ממש מצב רגלי הכהנים לזכרון להיות סימן לבנים שעברו לנות את הירדן: **שאו מזה מתוך הירדן ממצב וכו'.** הם שהקימו כהר עיבל וכנו המזבח וקפלוס וקבעום בגלגל: **דמדלי אינש לכתפיה.** שהאדם עומד מגביהו על כתיפו ואין אחר מסייעו: **פילפא דטעוניא הוא.** אינו אלא שנים משאוי שנושא כשמעינו אחר. נמלא שהיה כל אחד מהן נושא משא ק"ך סאין: **ומכאן אתה מחשב.** כמה היה נחשבון שנשאוהו שנאה מנשים והיו מסייעין זה את זה כשמרימין אותו על כתיפן: **ממשמע שנאמר [12]וישאוהו איני יודע שבשנים: אמר רבי יצחק טורטני וטורטני דטורטני.** משאר ומשאר ממת משאר שהממוטים מסייעין את העליונים וכל אחד היו שני מוטות כילד שני מוטות הולכין זה אצל זה ואורבעה נושאין אותם ושני מוטות אחרים ואורבעה בני אדם נושאין אותם והם נחלכסן ממת שנים העליונים מוט אחד לרגם האחד ומוט אחד לרגם השני והולכין נחלכסן. ורבי יצחק נמי מקרא שמיע ליה דרימון ותאינה סני כשנים ויהושע וכלב לא נשאו כלום פשו להו ממניה לא נשאו כלום ואם נמי מדרש הוא המלמדנו לנאו מוט אחד קאמר קרא לא היינו יודעים לכאן שמנה בני אדם למשאו אלא דשמעינן מיניה דשני מוטות היו ואמת רבי יצחק לאשמעינן דשני משאות היו אם כן וכל אחד שני מוטות[ו]: **אלא היו כאוסף עגה.** להכיל משכול משונה כזה שהמרגלים נרעה נתכוונו לומר כשם שפירותיה משונים כך יושביה משונים וגבוהים וגבורים וגבוהים: **לדברי רבי יהודה.** שאמר לא נגבהו המים אלא שנים עשר מילין כאורך מחניהם דרך חנייתם עברו בירדן כל רחב מחניהם עברו יחד הילכך לא היה אורך העברה אלא שנים עשר מילין: ולדברי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com